

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **N. K.**, zast. Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 2. 2020, č. j. MV-6520-4/SO-2020, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 12. 2021, č. j. 6 A 34/2020-46,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.
- II. Žalobkyni **se u k l á d á** zaplatit ve lhůtě **15 dnů** od právní moci tohoto usnesení Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaná rozhodnutím ze dne 17. 2. 2020, č. j. MV-6520-4/SO-2020 (dále jen „napadené rozhodnutí“), zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 6. 12. 2019, č. j. OAM-17801-13/PP-2018, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o vydání povolení k přechodnému pobytu na území ČR podle § 87e odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), a výrokem II. byla žalobkyni stanovena lhůta 35 dnů od právní moci rozhodnutí k vycestování z ČR s tím, že uvedené správní orgány v řízení dospěly k závěru, že v řízení nebylo prokázáno, že je žalobkyně rodinným příslušníkem občana Evropské unie uvedeným v § 15a zákona o pobytu cizinců.

[2] Proti rozhodnutí žalované se žalobkyně bránila žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který ji shora uvedeným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) nyní rozsudek krajského soudu napadá kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Součástí doplnění kasační stížnosti ze dne 28. 2. 2022 stěžovatelka rovněž učinila návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[4] Návrh odůvodnila tím, že žalobkyně na území ČR žije se synem panem I. N., který je občan ČR, jeho manželkou O. N. a s vnukem, který je rovněž občanem ČR. Žalobkyně

je již vyššího věku a nedávno prodělala srdeční zástavu a v současné době je v procesu rekonvalescence a dalšího lékařského vyšetřování.

[5] Dále stěžovatelka uvedla, že se její zdravotní stav v průběhu řízení o povolení k přechodnému pobytu značně zhoršil, a je tak v současné době částečně odkázána na péči syna a jeho manželky. Též nepředstavuje žádné ohrožení státem chráněných zájmů ani veřejného pořádku. Nepřiznáním odkladného účinku je aprobována povinnost vycestovat z území a vyčkávat na rozhodnutí v zemi původu, čímž je zvyšována šance, že konečný úspěch stěžovatelky bude pouze formální, neboť je tímto prodlužována doba její nepřítomnosti zde na území, a to se všemi negativními důsledky s tímto spojenými.

[6] Stěžovatelka v souvislosti s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti též odkázala na usnesení městského soudu ze dne 15. 4. 2020, č. j. 6 A 34/2020-26, kterým byl přiznán odkladný účinek žalobě, a dále na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2021, č. j. 5 As 73/2011-100, ve kterém je mimo jiné uvedeno: „*Jen stěží lze předpokládat, že cizinec má předejít případné nenahraditelné újmě tím, že bude vědomě porušovat zákon nelegálním pobytem na území ČR a vystavovat se riziku, že mu bude uděleno správní vyhoštění, s nímž je navíc vždy spojen zákaz pobytu v ČR na určitou dobu.*“ Dále poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2013, č. j. 8 As 68/2012-47.

[7] Žalovaná se k návrhu nevyjádřila.

[8] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v posuzovaném případě splněny.

[9] Zdůrazňuje přitom, že je třeba mít na paměti mimořádnou povahu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[10] Podle tohoto ustanovení soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s.

[11] Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, vyslovil, že k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je nutné naplnit tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Vznik takto

chápané újmy nadto musí být v příčinné souvislosti s výkonem či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí krajského soudu.

[12] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu také vyplývá, že povinnost tvrdit a prokázat skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro navrhovatele znamenaly újmu, která je nepoměrně větší, než může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, stíhá samotného navrhovatele; přičemž postačuje pouhý předpoklad tvrzené újmy. Navrhovatel je tedy, má-li mít úspěch, povinen tvrdit včas, úplně a konkrétně rozhodné skutečnosti o vzniku nenahraditelné újmy. Tvrdit a osvědčovat rozpor přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem, popř. i újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, je naopak úkolem žalovaného. Soud tedy není oprávněn zjišťovat splnění uvedených podmínek z úřední povinnosti (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2017, č. j. 2 Azs 163/2017 - 20). Naznačené povinnosti tvrzení stěžovatelka v nynější věci dostála.

[13] Nejvyšší správní soud posoudil návrh stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a dospěl k závěru, že v projednávané věci jsou naplněny podmínky pro přiznání odkladného účinku. Pokud by nedošlo k odložení právních účinků, stěžovatelka by byla povinna opustit území České republiky, neboť by uplynula lhůta k vycestování uložená jí správním orgán prvního stupně. V opačném případě by jí hrozilo správní vyhoštění. V obou případech by to pro ni vzhledem k níže popsáním poměrům představovalo zásadní újmu. Po stěžovatelce přitom nelze spravedlivě žádat, aby této újmě předešla tím, že bude vědomě porušovat zákon a z území ČR v souladu s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně nevycestuje (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 2. 2017, č. j. 2 Azs 355/2016-55).

[14] V projednávaném případě pak z povahy věci nepřichází v úvahu dotčení práv třetích osob a takové dotčení ani nebylo v řízení ze strany žalované tvrzeno.

[15] Nejvyšší správní soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i poslední podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem. Pobyt stěžovatelky na území ČR do doby rozhodnutí o její kasační stížnosti není v rozporu s veřejným zájmem. Správní orgány v řízení dospěly k závěru, že v řízení nebylo prokázáno, že je stěžovatelka rodinným příslušníkem občana Evropské unie uvedeným v § 15a zákona o pobytu cizinců, a proto stěžovatelce nebyl udělen přechodný pobyt na území ČR. Důvodem neudělení tak nebyl žádný z důvodů uvedených v § 87e zákona o pobytu cizinců, který by nasvědčoval možnému rozporu s veřejným zájmem.

[16] Kasační soud tudíž dovodil naplnění všech shora vymezených podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 téhož zákona, a proto kasační stížnosti odkladný účinek přiznal. Učinil tak ve vztahu k napadenému rozsudku (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019 - 38).

[17] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

[18] V souladu s § 4 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, a položkou č. 20 Sazebníku soudních poplatků, je s podáním návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti ve výši 1 000 Kč. Tento soudní poplatek nebyl s podáním návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zaplacen, a proto Nejvyšší správní soud stěžovatelce uložil, aby poplatek ve stanovené výši uhradila [§ 4 odst. 1 písm. h) a § 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb.], a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto usnesení.

[19] Soudní poplatek lze zaplatit jedním z těchto způsobů:

- vylepením kolků na vyznačené místo na tiskopisu připojenému k tomuto usnesení; vylepte vždy oba díly kolkové známky, tiskopis podepište a vraťte soudu, kolkové známky neznehodnocujte;
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby lze získat na internetových stránkách www.nssoud.cz v položce Rychlé odkazy - Úhrada soudních poplatků.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Nebude-li soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve stanovené lhůtě zaplacen, Nejvyšší správní soud jej bude vymáhat.

V Brně dne 17. března 2022

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn. 2 Azs 3/2022

podpis

.....

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓